

Újpest-Belsőváros

2008. 08. 31.

Hálaadás az új kenyérért
Loránt Gábor

AZ ÖRÖKKÉVALÓ TEMPLOM

Olvasandó (lectio): Hag 2,20-23

Alapige (textus): Zak 4,9a; 7b; Hag 2,23

Zerubbábel keze rakta le ennek a templomnak az alapját, és az ő keze fogja bevégezni.

*Ő teszi föl a zárókövet, miközben ezt kiáltják: Áldás, áldás szálljon rá!
Így szól a Seregek URa: Azon a napon a kezembe veszek téged,
Zerubbábel, Sealtiel fia, én szolgám – így szól az ÚR –, és olyanná teszek,
mint egy pecsétgyűrű, mert téged választottalak ki! – így szól a Seregek URa.*

Imádkozzunk!

Édesatyánk! Hadd magasztaljunk Téged először azért, hogy kiválasztottál azért, hogy szólhass hozzánk. Köszönjük, Uram, hogy megteszel ma is mindent azért, hogy meghallhassuk a Te Igédet. Kérünk, szólj közöttünk hatalmasan a Te megszólító Igéddel, és Szentlelkeddel munkálkodj közöttünk! Dicsérünk, mert közben hordoztad az elmúlt héten is az életünk. Kérlek, Uram, hogy adj bátorítást, adj vigasztaló szót a mi szívünknek, mert nagy szükségünk van rá! Köszönjük, Uram, hogy

megterítetted az asztalt, hogy vársz minket a megújulásra. Kérünk, Uram, hogy bocsásd meg azokat, amik miatt újra és újra ide kell járulnunk! Kérünk, bocsásd meg engedetlenségeinket, figyelmetlenségünket, amikor nem akartunk a Te utadon járni! Kérünk, Uram a Te Szent Lelkedért, hadd munkálkodjék most is igehirdetőben és igehallgatóban egyaránt! Kérünk, Urunk, légy itt közöttünk, és áldd meg ezt az istentiszteletet!

Ámen.

Isten **bűnbocsátó kegyelmének** hirdetése:

De ettől a naptól fogva áldást adok. (Hag 2,19c)

Igehirdetés

Kedves Testvérek!

Haggeus próféta könyvének a végére értünk. Ahogyan emlékezhetnek is a Testvérek, az egész könyv alap gondolata a biztatás, a bátorítás volt.

A korábbiakban már szó esett a történelmi háttérről. Hallottuk Isten bátorító üzenetét a templom építéséről. Láttuk az ítéletet, és az új kezdet lehetőségét. Hangzott a figyelmeztetés? „Ne csüggedjete!” De hangzott az a figyelmeztetés is: „Ne a magatok dolgával törődjete, hanem az Úr dolgaival”.

De az a kérdés, hogy honnan lehet ehhez erőt meríteni? Hiszen magunktól nincs erő! Szólhat a felszólítás, hogy „Ne csüggedjete”, és mi mégis elcsüggedünk. Szólhat az Ige: „Ne a magatok dolgával törődjete, hanem az Úr dolgaival!” Mégis inkább magunk körül forgunk. Honnan lehet erőt meríteni Isten akaratának a teljesítéséhez? Magunktól nincs erő! Magunktól csak elcsüggedni tudunk, és magunktól csak a magunk dolgaival törődünk.

Minden figyelmeztetés, minden bátorítás és intés hiábavaló, hogyha erőt nem kapunk. És ezért Haggeus könyvében szintén minden figyelmeztetés, minden bátorítás és minden intés egyetlen egy pontban csúcsosodik ki, és ez a most felolvasott Ige.

Ez az ígéret Zerubbábelről szól, és mégsem csak róla. Hiszen ez egy messiási prófécia.

Zerubbábel – Jézus Krisztus őse, és előképe. Minden probléma, minden kísértés, minden próbatétel, és minden megoldás alapja és csúcsa

Jézus Krisztus. Rajta nem lehet túllépni, átlépni, Őt túlhaladni, fölülhaladni. Ő az Alfa és Omega (Jel 1,8).

Zerubbábel személyén és a neki adott ígéreten keresztül ismerjük meg most jobban a mi Urunkat, Jézus Krisztust, mint megújulásunk zálogát!

1 Először is néhány szót szeretnék szólni **Zerubbábel nevééről és személyéről.**

► **Nevéről:**

Zerubbábel neve azt jelenti, hogy „Bábel sarja”. Ez egy perzsa név. A Károli-fordításban „Zorobábel”-nek olvassuk, és Zorobábel nevééről eszünkbe juthat a perzsa vallás egyik főalakja, Zoroaszter, vagy – újabb fonetikával – Zerub-bábel és Zaratusztra. Mindkettőjük nevének első fele ugyanaz: azt jelenti, hogy „Sarj”. A Zakariás próféta könyvének 3. részében olvasunk arról, hogy: „...*én elhozom szolgámat, a Sarjadékat!*” (rész 8. vers).

A sarjadék, a csemete több helyen is szerepel a Bibliában, mint messiási név, és ezért is utal Máté evangéliuma a próféták szavára: *hogy beteljesedjék, amit a próféták mondtak: názáretinek fogják őt nevezni.* (Mt 2,23). Ugyanis a „nezer” sarjat, hajtást jelent, és ebből eredeztetni Máté a „názáreti” kifejezést.

Bábel, „báb ili” – azt jelenti, hogy „az isten kapuja”, és ez is egy messiási jelzője lehetne Jézusnak. Hiszen Ő Maga beszélt úgy Magáról, hogy „*Én vagyok az ajtó*” (Jn 10,9), „... *én vagyok a juhok ajtaja.*” (Jn 10.7).

De talán úgy is mondhatnám (most értsék jól a Testvérek, amit mondok), hogy Ő az igazi Bábel tornya.

Hiszen Bábelben mi történt? Egy égis éró torony építésének istentelen és sikertelen szándéka van előttünk. (1Móz 11). De az igazi bábel tornya, amit nem az ember akar magának építeni, hanem amit Isten adott nekünk, az Jákób lajtorjája (1Móz 28,10-22). Egy létra volt a földre állítva, aminek a teteje az égis ért. S aztán, amikor Jákób felébredt álmából, akkor elmondta: „Nem más ez, mint az Isten háza és a menny kapuja”. Ezt a képet alkalmazza Magára az Úr Jézus is, amikor beszélget Nátánáel-lel, és azt mondja neki: „*Bizony, bizony, mondom néktek: meglátjátok a megnyílt eget és az Isten angyalait, amint felszállnak, és leszállnak az Emberfiára.*” (Jn 1,51). Ez egyértelmű utalás Jákób létrájára, amely összekötötte az eget a földdel, és amelyen angyalok haladtak fölfelé, és lefelé. Így Jézus Krisztus saját magát Jákób lajtorjájához, létrájához hasonlította, mert

Őbenne kötötte össze Isten az eget és a földet. Ő az Isten háza, és Ő a menny kapuja.

Tehát amikor Zerubbábel nevét megpróbáljuk értelmezni, akkor azt látjuk benne, hogy egy csomó utalás van az eljövendőre: a Sarjadékra, a Csemetére, és az Isten kapujára, amely összeköti az eget és a földet.

► **Személyéről** annyit szeretnék elmondani, hogy Jójákin király unokája volt, a perzsa uralom, fennhatóság idején Júdea helytartója, Kr.e. 520-ban.

Tehát ennyit nevééről és személyéről!

2 Most tekintetünket vessük arra, hogy milyen összefüggés van **Zerubbábel és a templom** között!

Azért olvastam fel Zakariás könyvéből ezt a két fél-igét, mert ott van benne, hogy ő tette le a templom alapját, és ő teszi fel a zárókövet. EZ igaz volt Zerubbábel esetében ott, abban a történelmi helyzetben, de még inkább igaz megint arra a Valakire, Akinek Zerubbábel az előképe volt, Jézus Krisztusra. Mert Jézus Krisztusról el lehet mondani, hogy az igazi templom az Ő teste, Krisztus teste, vagyis a gyülekezet.

És amikor a gyülekezetben gondolkozunk, akkor eszünkbe kel, hogy jusson a Heidelbergi Káté 54. kérdése és válasza:

54. kérdés:

Mit hiszel a közönséges keresztyén anyaszentegyházról?

Válasz: Hiszem, hogy Isten Fia a világ kezdetétől fogva annak végéig az egész emberi nemzetségből Szentlelke és igéje által az igaz hit egyességében magának egy kiválasztott gyülekezetet gyűjt egybe,

- azt oltalmazza és megőrzi.

- És hiszem, hogy annak én is élő tagja vagyok és örökké az is maradok..

Tehát Jézus Krisztus szerezte az Egyházat, a világ kezdetétől fogva, és Ő is viszi el végcéljához, annak végéig. Tehát a világ kezdetétől fogva annak végéig! Ő tette le az alapját, és Ő teszi fel a zárókövet is.

Általában úgy szokott lenni, hogy más a vető, és más az arató. Mózes nem vihette be a választott népet az Ígéret Földjére. Dávid nem építhetett templomot. Amit elkezdtek, azt más folytatta. A népet Józsué vitte be a földre, és azt a templomot, amelyet Dávid szeretett volna megépíteni, azt a fia, Salamon építhette meg.

Jézus Krisztus viszont az Alfa és az Omega, a Kezdet és a Vég, az Első és az Utolsó. Ő az, Aki letette az Ő templomának az Ő testének, a

Krisztus-testnek, az Egyháznak az alapját, és Ő teszi föl majd a zárókövet is.

De még egyéni életünkre nézve is olyan sok ígéret van, amelyben ezt a kezdetet és a véget szemlélhetjük. *„Aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi a Krisztus Jézus napjára.* (Fil 1,6) Ez a biztatás és ez a garancia. Nem az emberi sikerességeken múlnak a dolgok, hanem azon, hogy mit kezdett és mit fog befejezni Isten.

Minden hívő ember és minden hívő közösség alapja Jézus Krisztus, de Ő viszi el a célhoz is, és minden kísértésben és nyomorúságban ebbe kell kapaszkodni! Egyéni életünkben is, közösségeinkben is!

Ne örülj bajomnak, ellenségem, mert ha elesem is, fölkelek, ha sötétségben lakom is, az ÚR az én világosságom. (Mik. 7,8). *Mert ha hétszer elesik is az igaz, mégis fölkel, de a bűnösök elbuknak a bajban.* (Péld 24,16).

Egyéni és közösségi hívő életünk alapja és célja az Úr. Ő kezdett velünk újat, és Ő fejezi be Krisztus Jézus napjára.

Tehát ilyen értelemben is Zerubbábel – Jézus Krisztus előképe. Mert ő tette le a fizikai jeruzsálemi templom alapját, és ő teszi föl a zárókövet, mint ahogyan Jézus Krisztus tette le az Egyháznak az alapját, és Ő teszi föl a zárókövet. És minden dolgunkban Ő minden, mindenekben! Ő kezd velünk, Ő visz véghez bennünket. Ő vezet el a célhoz, és Ő teszi fel a zárókövet, egyéni életünkben is.

3 De nemcsak ennyit mond az Ige, hanem **Zerubbábelt egy pecsétgyűrűhöz hasonlítja.**

Ez a Haggeus próféta könyvének utolsó verse: *Így szól a Seregek URa: Azon a napon a kezembe veszek téged, Zerubbábel, Sealtiel fia, én szolgám - így szól az ÚR -, és olyanná teszek, mint egy pecsétgyűrű, mert téged választottalak ki! - így szól a Seregek URa.*

Jézus Krisztus az igazi pecsétgyűrű!

Mi is, milyen is a pecsétgyűrű?

Egyrészt aki hordja, annak a dísze, ékessége. Sokan vannak még mind a mai napig, akik egy díszes pecsétgyűrűt húznak az ujjukra. Igaz, hogy funkciója a mai világban már nincs, de mégis esetleg a nemesi ősöktől származó pecsétgyűrű ilyen fontos az embernek.

Aztán el lehet vele pecsételni. Eszter könyvében olvassuk: *Mert az az irat, amelyet a király nevében írtak, és a király gyűrűjével pecsételtek le, visszavonhatatlan.* (Esz 8,8) Ez a pecsét maga a Szentlélek.

A Jelenések könyvében is olvasunk arról, hogy van pecséttel megjelölt 144 ezer. (Jel 7,4). De olvasunk az Antikrisztus pecsétjéről, vagy az Antikrisztus (fenevad) bélyegéről is, a 666-ról. (Jel 13,18).

A pecsétgyűrűvel el lehet pecsételni, és Jézus Krisztus adja az Ő Lelkét pecsétként.

De ne feledjük el azt sem, hogy milyen a pecsétgyűrű és pecsét viszonya. Ami az egyikben negatív, az a másikban pozitív, és viszont. Amit egy viaszba benyomott pecséten látunk, az a lenyomat, és nagyon fontos, hogy ami az egyikben negatív, az a másikban pozitív, ami az egyikben pozitív, az a másikban negatív. Így illeszkednek egybe a mi bűneink, és az Ő szentsége, kegyelme és tisztasága.

Milyen csodálatos ez a csere! Hogy ami bennünk negatív, az Jézus Krisztusban pozitív. És ami Benne pozitív, azt kapjuk meg Tőle ajándékképpen.

Vajon rajtad van-e a Szentléleknek ez a pecsétje?

Zerubbábelre mondja az Ige, hogy olyan, mint egy pecsétgyűrű, de még inkább ilyen a mi Urunk, Jézus Krisztus, Aki az Ő Lelkével pecsételte meg a Benne hívőket.

4 És végül: Zerubbábelben **oldódik fel az átok.**

Jer 22-ben olvastuk nem is olyan nagyon régen: „*Életemre mondom neked, Konjáhu (ez Jójákin király másik neve), Jójákim fia, Júda királya, ha pecsétgyűrű volnál is a jobb kezemen, még onnan is lehúználak!* – így szól az ÚR. (Jer 22,24). *Mert egyetlen ivadékának sem sikerül Dávid trónjára ülnie, vagy valaha is uralkodnia Júdában* (rész 30. vers) – mondja Isten Igéje Jeremiáson keresztül Jójákin királyról.

Zerubbábelről viszont azt tudjuk, hogy Jójákin unokája. És bár nem királya Júdának, de helytartója. És az Ige úgy beszél róla, hogy „pecsétgyűrű vagy, olyan vagy, mint egy pecsétgyűrű”.

Jójákinról azt mondta Jeremiáson keresztül az Úr, hogy „*ha pecsétgyűrű volnál is a jobb kezemen, még onnan is lehúználak!*” Zerubbábelnek pedig az a biztatás szól, hogy „te olyan vagy, mint egy pecsétgyűrű, mely kedves az én számomra. Mert téged választottalak”.

Nem beszélve arról, hogy Zerubbábel Jézus Krisztus őse, mert a leszármazási jegyzéken az ő neve is ott található (Mt 1,12-13).

Benne oldódik fel az átok. Az az átok, ami Jójákinra szállt bűnei miatt, Jójákin és Zerubbábel utódjában, Jézus Krisztusban oldódott fel, mert Jézus Krisztus Maga lett bűnné és átokká. Minden átok és minden ítélet Jézus Krisztusban oldódik fel, és lesz áldássá. Az én életem átka, és a

te életed átka i! Egyedül Jézus Krisztus az, Aki mindezt megszerezheti számunkra!

Σ Láttuk tehát Zerubbábel nevét és személyét, hogy hogyan mutat még ez is az Úr Jézus Krisztusra. Láttuk Zerubbábel és a templom kapcsolatát, és ebben is megtaláltuk, hogy ő előkép. Láttuk azt, hogy ő olyan, mint egy pecsétgyűrű, és láttuk azt is, hogy benne oldódik fel az átok.

De mindezt még inkább el lehet mondani a mi Urunk, Jézus Krisztusra.

! És amikor hangzik a bátorítás, hangzik a felszólítás, úgy, mint Haggeus próféta könyvében, hogy „ne csüggedjete, ne a magatok dolgával törődjete, hanem az Úr dolgaival, hogy építséte az Úr templomát”... – Nemcsak fizikai értelemben, hanem elsősorban lelki értelemben... Hogy „építséte a gyülekezetet, hogy fontos legyen számotokra nemcsak a vasárnap délelőtt, hanem a gyülekezeti élet közössége” – akkor, ha felmerül a kérdés, hogy honnan van az erő, honnan lehet azt meríteni, hogyan tudjuk mi ezt megtenni? Hiszen emberi természetünknel fogva mi erre nem vagyunk alkalmasak... – akkor itt van Haggeusnál is a válasz, hogy a megoldás kulcsa az egy SZEMÉLYBEN van. Ő Zerubbábelről beszél, aki abban az időben Júda helytartója, világi vezetője volt. Aztán Zakariás próféta könyvében, ami párhuzamosan íródott Haggeus könyvével, ott látjuk a vallási vezetőt, Jósua főpapot is. De mindkettő előképként az Úr Jézusra mutat!

És ha Ő a mindenünk, hogyha Ő töltheti be az életünket, hogyha Őbelőle merítjük az erőt, akkor tudjuk megtenni azt, amivel Haggeus nemcsak kortársait bízatta, hanem – mivel próféta volt – biztat bennünket is!

Zerubbábel neve és személye, Zerubbábel és a templom, olyan, mint egy pecsétgyűrű, és benne oldódik fel az átok.

A házi közösségek számára kiscsoportos feldolgozásra írtam kérdéseket is, ezeket a Testvérek a kiosztott lapokon megtalálják. Befejezésül hadd olvassam fel ezeket a kérdéseket, hogy vigyük magunkkal, és gondolkozzunk rajtuk.

1. Mitől várjuk életünk problémáinak megoldását?
Dolgoktól, a körülmények kedvező alakulásától?
2. Honnan merítünk erőt? Miből, kitől?
3. Hogyan lett számunkra megoldássá és erővé Krisztus?

Bárcsak mindannyian be tudnánk számolni arról a válaszról, amely erre a harmadik kérdésre válaszol!

Ámen.

Imádkozzunk!

Urunk, Istenünk! Olyan hála van a szívünkben, hogy nemcsak felszólításaid hangzanak el arra, hogy legyünk bátrak, ne csüggedjünk, hogy mi legyen a dolgunk, és mit végezzünk, hogy ne csak a magunk dolgaival törődjünk, hanem törődjünk a templommal, a Te néped dolgaival. De nemcsak ezeket a felszólításokat teszed meg, hanem Te adod hozzá Lelkedet, és az erőt. Köszönjük, hogy a megoldás kulcsa nem egy könyvben van, amit nekünk tanulmányozni kellene, hanem egy élő Személy, ki szívünk vendége, szívünk tulajdonosa lehet: egyszülött Fiad. Köszönjük, ha Ő már a mi személyes Megváltónkká és Urunkká lett. És kérünk, hogy Ő uralkodjék életünk fölött! Ne csak a nagy döntéseinkben, hanem életünk apró-cseprő dolgaiban is. Így kérünk, Urunk azokért, akik örülnek, és azokért, akik szomorkodnak! Így könyörgünk a betegekért, a kórházban lévőkért, a gyászolókért! Különösképpen azokért, akik az elmúlt héten álltak meg ravatal mellett, és könyörgünk azokért is, akik a jövő héten fognak megállni. Urunk! Köszönjük, hogy van öröm és van bánat. Ha mindkettő a Te kezedből jön, akkor a hasznunkra válik. Így erősítsd meg a gyászoló szívűeket! És kérünk Urunk, hogy Te add Lelkedet, hogy eligazodjunk ennek az életnek a dolgai között! Ma olyan világban élünk, amikor egyre nehezebb eligazodni. De ha Rád hallgatunk, ha Téged keresünk, hogyha a megoldás kulcsát nem dolgokban, nem körülményekben, hanem a Te egyszülött Fiadban keressük, akkor megtaláljuk. Megtaláljuk, mert Benne van mindaz, ami az élethez és az örökélethez szükséges nekünk. Köszönjük Urunk, hogy kijelentetted Magadat részben a Szentírásban, részben pedig egyszülött Fiadban, a testté lett Igeben. S köszönjük Urunk, hogy a látható Ige is előttünk van. Köszönjük, hogy asztalt terítettél. Köszönjük azt is, amikor hálát adunk az új kenyérért, hogy ebben az esztendőben is van termés, és van elegendő termés, hogy a jövő évi aratásig legyen miből táplálkozunk. Köszönjük, hogy nemcsak a lelkünkre van gondod, hanem gondod van a testünkre is. És kérünk, hogy így, testestől-lelkestől vezess bennünket, és vigyél el az örökkévaló hazába! Mert köszönjük Urunk, hogy van bátorításod arra nézve is, hogy nemcsak a lelkünkkel leszünk Veled, hanem egyszer vár ránk a boldog feltámadás, ha itt, ezen a földön a tiéid voltunk. Így vezess és így igazgasd a mi gondolatainkat is! Kérünk Urunk, hogy hallgasd meg a mi csöndben elmondott imádságainkat is!

Ámen.